

všechno dělají služebně starší členové oddílu. Nápo-
mocný mu v tom má být in-
struktor Českého horolezec-
kého svazu, kterého by měl
mít každý oddíl.

V oblasti výuky a vedení
aktivit v přírodě částečně zá-
měrně a částečně vinou špat-
ných zákonů, které nejsou
kompatibilní s Evropskou
unií, vzniklo zmatení pojmů.
Rozpleteme tedy, kdo je kdo.

Kdo je kdo

Horský vůdce je nejvyšší
možnou kvalifikací pro vo-
dění komerčních výprav na
hory. Klienty bere na horské
túry, provozuje s nimi skial-
pinismus, vede lezecký vý-
cvik na nižších skálách i na
umělých stěnách. Ve všech
alpských zemích může být
horským vůdcem jen člen
mezinárodní organizace
UIAGM, která zaručuje ná-
ročný výcvik svých členů tr-
vajícím nejméně tři roky. Umět
lézt a lyžovat je jen podmín-
kou, aby se ho budoucí
vůdce mohl vůbec zúčastnit.
Obsahuje totiž hlavně první
pomoc, záchranu, odhad ne-
bezpečí, psychologii, pedago-
giku, meteorologii a mnoho
dalších disciplín.

Horští vůdci ručí za pohyb
svých klientů v plném roz-
sahu a zároveň jsou velmi
dobře pro sebe i klienty po-
jištěni. Jejich činnost určují
v alpších zemích zákony,

a tudíž nikdo jiný na hory
vodit komerční výpravy
nesmí.

Trekingový vůdce je
v některých evropských ze-
mích kvalifikace pro vedení
turistického putování po ho-
rách. Obvykle se chodí po
značených více či méně ná-
ročných stezkách od jedné
horské chaty k druhé.

Horský průvodce je tu-
zemská specialita živnostens-
kého zákona. Je to člověk,
který má povolení dělat
něco jako horského vůdce,
ale bez jeho znalostí, odpo-
vědnosti a pojištění. Licence
vydávají střediska akredito-
vaná u ministerstva školství
na základě vzdělání a dolo-
žené praxe jednotlivých žá-
datelů.

Sportovní instruktor –
živnostenský zákon tak
označuje lidi, kteří dostanou
licenci od akreditovaného
střediska vést určitý druh
komerčních sportovních
akcí. Do nich spadá napří-
klad lezení po skálách, umě-
lých stěnách nebo slaňování.

**Provozovatel horole-
zecké školy** může být kdo-
koliv, kdo má peníze nebo
chuť na její provozování.
Výuku by měli podle živno-
stenského zákona provádět
sportovní instruktoři.

Průvodcem označují ce-
stovní kanceláře každého,
kdo vede zájezd do skal
nebo na hory. Nenese téměř

žádnou odpovědnost a není
zaručeno, že ví, co má s kli-
enty vůbec dělat.

**Instruktor Českého ho-
rolezeckého svazu** je pro-
školený, aby vedl výcvik
členů této organizace. Na ni-
koho jiného se jeho kompe-
tence nevztahují. Podobné
instruktory mají všechny
horolezecké nebo turistické

spolky na světě. U nás je
nejznámější Rakouský alp-
ský spolek (OEAV), který má
pobočky i v Česku.

Člen horské služby nemá
s výcvikem nic společného.
Jeho praxe a znalosti jsou
směřovány na záchranu
zdraví a života lyžařů, tu-
ristů či horolezců. ●

Jakub Turek

Snímky: Jakub Turek

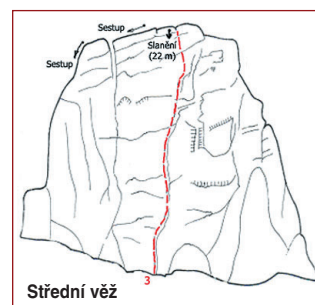

sebou výcvik na umělé stěně a na
skálách se učí lézt jako prvolezci.
Vyžaduje totiž přemýšlení, logický
úsuděk a praktické dovednosti, a ne
jen bezhlavé stoupání vzhůru.

3. Střední věž – Jižní rys (obtížnost III)

Výrazná trhlina ve střední části
stěny. Převís nahoře obejdeme ob-
loučkem nejdříve vpravo a pak zpět
do již lehčí vrcholové stěny. Upro-
střed trhliny je pevně osazený kruh,
nad ním dvě skoby, na vrcholu nýt.
Zbytek lze zajistit vklíněnci a smyč-
kami.

Na úsvitu horolezeckých dějin zna-
menalo vylézt na vrchol Čertových
skal celodenní snažení, dřinu
a často krvavé šrámy. Jeden z prv-
ních výstupů na Jižní rys podle
análů Klubu alpinistů českých ve dva-

cátých letech minulého století vypa-
dal takhle: „Zbožný Józsa děkoval
Pánubohu, že už máme všechno
nebezpečí za sebou. Jeho slova
jsem ještě slyšel – ale potom už jen
neurčité hučení. Nic jsem neviděl,
jen cítil, že mé nohy udělaly veletoc
jako lopaty větrného mlýna. Potom
už dál nic...“